

<http://www.vestinet.rs/pogledi/starac-kleopa-o-duši-posle-upokojenja-ovo-je-put-duse-posle-smrti>

VESTINET

POČETNA POGLEDI STARAC KLEOPA O DUŠI POSLE UPOKOJENJA: Ovo je put duše posle smrti!

STARAC KLEOPA O DUŠI POSLE UPOKOJENJA: Ovo je put duše posle smrti!

28. septembra 2016



Starac Kleopa

Braćo moja, da se podsetimo besmrtnosti duše. Da znate da smo na ovoj zemlji stranci i putnici.

Čujte šta kaže Psaltir: „Ništa je čovek na zemlji, i stranac kao njegovi roditelji!“ Nismo došli da ostanemo ovde, ovde je sve prolazno, nestalno; izašli smo rođenjem i osvanućemo smrću.

Sveti i Bogobojažljivi Jov kaže ovako: „Iz utrobe moje majke pao sam u jamu!“ Čuli ste?

Toliki mu se učini život na zemlji, nakon 400 godina.

Jer, posle bitke, Bog mu podari još 140 godina života, posle kušanja tolikim mukama i bolestima; i toliko mu se učini, da iz utrobe majke skoči u raku. Kao jedanskok učini mu se život.

Život je sen i san... Čujete li sa čime nas upoređuje Duh Sveti? „Čovek je kao trava, njegovi dani su kao cvet poljski; tako će cvetati.“ I ponovo: „Njegovi dani kao sen prolaze.“ I ponovo: „Dani moji kao sen prodoše, a ja sam kao trava uvenuo.“ I ponovo kaže: „Ugasili se kao dim dani moji i kosti moje osušise se“.

I opet: „Dani naših godina su kao mreža paukova“. Sa mrežom paukovom poredi se naši dani. To jest, kao što je ništavna mreža paukova, tako je ništavan i život naš na zemlji: mi smo samo sen, san i krhki cvetak na zemlji!

Bog kaže Isaiji – slušaj, proroče, viči i kaži pred narodom: „Sve telo čovekovo jeste trava i sva slava čoveka je kao cvet trave. Osuši se trava i cvet joj pade, ali reč Gospoda ostaće u vekove“. **Da se ne oslanjamo na ovaj život, jer je sen i san. Znaće šta ostaje u vekove? Duša. Telo postane zemlja. Jer, sahranjujemo a potom otkopavamo mrtve i za malo vremena od njih ostaje samo prah – nakon nekog vremena ni kosti ne ostaju; sve se pretvara u ništa.**

To je prva zapovest, jer „zemlja jesi i u zemlju ćeš otići“. Ali, duša ne umire nikada. Duša ostaje u vekove vekova jer je duh i ne može umreti. Tako je načinio Bog. Ali, da biste znali šta se dešava sa dušom kada čovek umre, reći ću vam koji je put duše nakon smrti, po Predanju Pravoslavne Crkve.

Od smrti i do 40 dana nakon smrti, kada se dešava pojedinačni sud duše i Bog razrešava gde da ostanemo, na dobrom ili lošem, do konačnog suda, to je vreme prolazno, nestalno vreme, za pravednike i za grešnike.

1. **Kada čovek umre i kada preda dušu svoju, u tom momentu ispred njega se pojavljuje onoliko đavola koliko je greha činio i onoliko Anđela koliko je dobrih dela imao u životu.** Tako kaže Sveti Jefrem Sirin. **A ovde je velika bitka.** Jer, sve snage **bore se sa đavolima, da pridobiju dušu,** pošto đavoli govore da je duša njihova jer je grešna, ali anđeli kažu da ima više dobrih dela.

I velika je borba, i zato se duša plaši da napusti telo. **„Zaveže joj se jezik“ kada sve ovo vidi. Ona vidi puno, ali ne može da iskaže.** Ona bi rekla: „Evo koliko đavola je došlo!“ Video je u Staroj Agapiji otac Jevtimije, nedelju dana uoči smrti, kako su se borili Anđeli sa đavolima za dušu, govoreći:

„Pogledaj kako se bore! Anđeli Gospodnji sa zlatnim krunama na glavi i udaraju đavole. Gledaj kako beže!“ Nedelju dana uoči smrti preokao je da će umreti, jer bi izabrani čovek od Boga, kako govoraše sestinstvo. Ali ne vide svi ovu tajnu da bi je izrekli; mogu videti, ali ne i iskazati. Onda **u smrtnom času veliki značaj ima i Anđeo sa krštenja.** Kada on dođe, svi se odstranjuju. Anđeo koga smo primili na Svetom Krštenju, ima veliku snagu.

Zato kada se molite kod kuće, nakon završetka molitava, da obavezno činite nekoliko metanija i Anđelu koga ste primili na Krštenju i da govorite ovako: **„Sveti Anđele, čuvaru moga života, moli se Hristu Bogu, za mene grešnog (ili grešnu)!“ Jer, ovaj Anđeo ne samo da nas sada čuva, nego nas on čuva i posle smrti. On putuje sa nama kroz mitarstva, do 40 dana i imamo ga kao zaštitnika od Bogom danog Krštenja.**

Kad ne bi bilo njega, đavo bi činio sa nama sve što želi. Čujete šta se kaže u Psaltiru: „Neće zadremati onaj što te čuva“. I ponovo kaže: **„Staće Anđeo Gospodnji oko onih što se plaše Njega i izbaviće ih“.**

Jasno je da je Anđeo onaj što nas čuva u sadašnjem životu i nakon smrti, do 40 dana. Dolazi onaj Anđeo i kaže: „Uklonite se, đavoli! Ja poznajem život ove duše, od njenog rođenja do sada“. I Anđeo, dolazeći, počinje da priča sa dušom ovako: „Nemoj se plašiti, sestro dušo!“ Sveti Grigorije Niski kaže nam zašto je naziva sestrom.

Jer i Anđeo i duša jesu razumna bića, samovlasna, slovesna i duhovna, kao što kaže Sveto Jevandjelje: „I biće svi kao Anđeli Božiji“. Evo tvog tela! Pripazi dušo, ovo je tvoje telo, to je tvoja kuća u kojoj si stanovala. Sa ovim si živela 20, 60, 80 godina, koliko je želeo Gospod da ti podari na zemlji; jer u Boga je život, a ne u nas.

Anđeo će nam pokazati sve što učinismo i gde ga učinismo, Pripazi, dušo! **Kada na Strašnome Sudu bude zatrubila truba, za tren ima da vaskrsne ovo telo, kao što ga vidiš, i bićeš sa njim i otići ćeš na Sud, kako kaže apostol Pavle: „Svi će stajati pred Zborom suda Isusa Hrista, da primi svako po onome što je činio, dobro ili zlo“.**

Anđeo čuvar ima da je ponovo podseti: „Evo, sestro dušo, kada si bio malo dete, poslala te majka da doneseš kofu vode ili da doneseš zeleniša iz bašte, ili da doteraš guske sa paše, ili da uradiš neki poslic u dvorištu. Eto tako si mislila onda; tako si onda razumela!“

I počinje da je podseća još iz detinjstva kakvo je dobro učinila u svome telu i kakvo zlo. „Evo ovako si činila, kada si bila prvi razred osnovne škole, onako u drugom, onako u trećem; eto tako si činila!“ Nakon izlaska u svet, kada si bila devojka ili momak, kada si se oženio ili udala, evo to si činila!“ I podseća je iz detinjstva i do smrti svakoga dana i svakog časa šta učini. **Jer, duša, nakon izlaska iz tela, pamti puno.** Ona je kao sunčani zraci.

Ne otežuje je zemlja niti telo da bi zaboravila. **Sve će videti kao u ogledalu. To se dešava prvoga dana nakon smrti.**

2. Drugog dana nakon smrti dešavaju se trepetnije stvari. Drugog dana nakon smrti, **dušu Anđeo Čuvar vodi svuda gde je čovek išao tokom celog života.** Onda će se desiti ono što piše u Psaltiru: „Zašto se plašim u zlom danu? Jer

bezakonje moje ovladaće mnome!“ **Cela slika života čovekova otkriće se drugog dana nakon smrti.** Ali ćeš reći: „Oče, kako može duša čovekova da prođe za jedan dan onuda kuda je čovek išao celog života?“

Duša obilazi svet za tren oka. Naša duša i Anđeo Čuvar idu brže nego zrak munje, kao što kaže Pismo: „Trčaće, Gospode, u žurbi i brže od zraka munje, duše pravednika i vratiće se Tebi“, **čitamo kod proroka J Ezekilja i još na nekim mestima. Duša je misaono biće i ne stignemo kazati reči jezikom, a mislima smo obišli zemlju pre izgovora; evo, kao kad bih rekao sada: Peking, Njujork, Moskva, Bukurešt, Sihadria. Takvom brzinom putuje duša kada napustimo telo.**

I nije nikakva teškoća da **obiđe drugoga dana sa Anđelom sva mesta na koja je išla tokom celog života.** Ona će samo pomisliti i stići će tamo gde je pomislila **jer putuje brzinom misli. Pokazuje joj tada Anđeo gde je učinila dobro, a gde zlo. I pokazuje joj samo istinu.**

Evo ovde si igrala, **ovde si se opijala, ovde si bludničila** sa tolikim ženama ili muškarcima, **ovde si psovala, ovde si pušila, ovde si pobacila toliko dece, ovde si proklinjala, ovde si krala, ovde si pevala, ovde si se ulenjila, ovde si se osvetila nekome. Ponizila si i proklinjala, bila si se.**

Nisi se ispovedila, nisi postila i nedostojno si se pričestila!“

Pokazuje joj i dobra dela: „Evo, dušo, ovde si išla u crkvu: ovde si slušala Reč Božiju, ovde si čitala svete knjige, ovde si pretrpela gnev sa radošću, ovde si poučila nekoga, tamo si činila milostinju, odenula si nagog, ovde si napojila žednog, primila si stranca.“ Pokazuje joj sve, sve, i duša ne može reći ništa, jer joj **pokazuje samo istinu, jer Anđeo ne može slagati. Pokazuje joj dobra i zla dela.** I čudi se duša i pita Anđela:

– Sveti Anđele, kako ti znaš sve ovo?

– Kako da ne znam, kada sam stalno bio uz tebe! Ti si jela, ja nisam, ti si spavala ja nisam, ti si pila, ja ne mogu piti, ti si se odmarala, ja ne mogu. **Ja nisam duh koji može jesti, ili piti ili spavati. Ja sam bdio stalno** – kao što kaže u Psaltiru: „Neće zadremati onaj što te čuva“.

Jer, da nisam bio uz tebe, đavoli bi te bacili u propast, zajedno sa tvojim vidljivim i nevidljivim neprijateljima. Ja sam te čuvao i stalno bio uz tebe i stalno sam zapisivao šta misliš. Jer poznajem tvoje misli i šta govoriš i šta činiš, dobro ili zlo“.

3. A trećeg dana nakon smrti, duša će videti nas. Videće da plače majka, plače sestra ili žena ili muž. Tada ona vidi da je oplakuje rodbina i biva joj žao. Ali ne nosi našu brigu, ona misli onda samo o sebi i govori: „**Oni ostaju na zemlji i pokajaće se, jer imaju vremena da čine dobra dela. Ali ja, kamo odlazim? Ko će meni tamo pomoći?**“

Trećeg dana pridodaće se našoj duši **Anđeli pratioci, šest svetlosnih Anđela i sa onim od krštenja, biće ih sedam,** koji sa nama prolaze zastrašujuća mитарstva. Čuli ste za vazdušna mитарstva? Tada se vrše službe za one koji žele milost od Boga i da ih sačuva od mračnih duhova iz vazduha.



Značaj Svete Tajne ispovesti i Svetog Pričešća za one koji umiru

Najznačajnije Svete Tajne za one koji umiru jesu **ispovest i Sveto Pričešće, kao i pomirenje sa svima**. Ali odmah nakon smrti **služi se 40 dana Sveta Liturgija i pomeni sa razrešenjem i milostinjom, koja pomaže duši kada prolazi mitarstva**. Jer Crkva, pošto nam je duhovna majka, moli se za dušu, koja joj je ćerka po daru, kroz krštenje, da bi lako prošla mitarstva.

Šta se dešava dok duša prolazi kroz vazdušne carine? Onda tu vidi koliku je korist imala zbog ispovedanja grehova. Da Bog nije između njega i nas stavio Tajnu Svete Ispovesti, ni jedan čovek ne bi se spasao.

Jer, kaže apostol Jakov: „Mnogo svi grešimo i niko nije bez greha“. **Ali između nas i Boga stavljena je Tajna Ispovesti**, koja je drugo krštenje, kao što kaže previter, čuli ste šta kaže na ispovesti: „Od vremena kada si se drugim krštenjem krstio, po poretku hrišćanskih Tajni“.

Tada se vidi koliko je duša imala koristi od ispovesti, onda kada prolazi mitarstva. Zato, **molim vas da zapamtite: Kada vidiš da ti se razboli majka, sestra, brat, žena, sinovac, dete, otac, ćerka, nemoj prvo dovesti lekara. Prvo dovedi sveštenika da bi bolesnika ispovedio i da bi se on očistio od svih grehova**.

Čovek se mora **ispovediti obavezno barem četiri puta godišnje, čitavog života, za vreme četiri posta, ali pogotovo kada vidiš da se razboleo**. Onda pozovi brzo sveštenika da ga ispovedi. A ne onda kada mu se zaveže jezik i gubi svest; **nego u vremenu kada ima čistu svest. I reci: „Oče, majko, mladiću, kaži šta si učinio!“**

Neka **napiše u neku svesku**, ako zna neka **se podseti svega, jer ako si uspeo da ga navedeš na valjanu ispovest, zadobio si jednu dušu**. Jer šta govore Sveti Oci? I ako je imao neko smrtno grehe, vrlo teške, **ako je umro ispoveden, izbaviće ga Crkva**. On ostaje u adu samo dok se ne očisti, jer kaže Sveto Jevanđelje: **„Ništa nečisto neće ući u Nebesko Carstvo!“**

Čuo si šta kaže jedan Svetitelj? Video je ognjeno more i iz tog mora izlazili su beli golubovi kao sneg i leteli su ka nebu. I tamo beše pakao i čuo je galamu i kuknjavu. „Kako, Gospode, iz ognja da izlaze golubovi?“, upita se on. Golubovi su bile duše pravednika, koji su se očistili epitimijom obitavanja u adu i platili su sve što su morali isplatiti. **Jer, Crkva posreduje sa zemlje najviše kroz Svete Liturgije. Jer, žrtva i otkup naš čini se Krvlju Gospoda Isusa Hrista. Kao što kaže Apostol: „Njegova Krv čisti nas od svakog greha“.**

Hrišćanin, ako je umro ispoveden, i ako, sačuvaj Gospode, ima teške grehe i nije podneo epitimiju, on će epitimiju izdržati u adu. Ali iz ada ga može izbaviti Crkva, kroz Svete Liturgije, razrešenjem i milostinjom i tako će otići u Raj. Ali, ako je neko umro neispoveden još iz mladosti, a imao je smrtno grehe, teške, to je kao kad bi umro nekršten. Sve službe koje će se na zemlji služiti za takvu dušu malo će joj pomoći; jer ništa nečisto neće ući u Nebesko Carstvo.

Tako su đavoli postavili mitarstva, kako bi sprečili da iko prođe ka Nebu. Zna li zašto imaju ovu mržnju i zavist protiv ljudi? Jer duše pravednika dopunjuju broj otpalih anđela.

Ovaj svet onoliko će držati Bog, kao što pokazuje Sveti Simeon novi Bogoslov, dok se ne dopuni broj palih anđela dušama pravednika. Čitate li u Psaltiru? „**Otpali anđeli zdrobiće glave i mnogih na zemlji.**“ **Dok se ispuni broj palih anđela iz svih legeona;** i od Heruvima i od Serafima, i od ostalih, koji su imali istu misao sa sotonom, da bi bili isti kao Bog.

I zato mrze toliko đavoli, jer znaju da svaka duša, ako prođe na nebo, kao što kaže Jevanđelje: „I biće svi kao Anđeli Gospodnji“, biće na njihovom mestu i oduzeće im sve. Zato čekaju u vazduhu i govore: „Evo, nas je Bog zbacio sa Neba, a ove duše žele da odu ovuda Bogu, i zauzeće naše mesto!“ I onda Gospod dopusti da đavoli stoje na putu duši, jer Bog je pravedan, a ne samo milostiv. **Demoni su postavili ove carine između neba i zemlje, da bi bacili u ad one što umru nepokajani za teške grehe.**

I evo kako su poređani:

- I. **Prva je carina zbog zlorečja.**
- II. druga zbog klevetanja;
- III. treća zbog ljutosti,
- IV. potom pohlepnosti itd, od najmanjih greha do najvećih. I ko nije spomenuo zlo? Ko se nije ljutio? Ko nije popio čašu više u svom životu? Ili, ko nije pao mislima, ili u mašti i delom u blud, u opijanje, kolebanje u veri, i u ostale telesne grehove, ili duševne, kao što čitamo u životu Svete Teodore?

Čuli ste šta je rekla Sveta Teodora kada je stigla na mитарstvo pijanstva... “Čudila sam se vrlo jer đavoli su me podsetili na sve čaše rakije i vina koje sam popila u životu. I pokazali su mi koliko sam pila, u kom trenutku i sa kime sam bila i koliko puta se napijala i koliko puta sama pila.

I pitala sam Svete Anđele: „Kako sve ovo znaju đavoli?“ Rekoše mi: „I oni su bili anđeli!“

Da znate, pored dobrog Anđela datog mu o Krštenju, koji stoji sa desne strane Hrišćanina, imaš još jednog anđela iz legeona paklenih gospodara, jednog đavola koji stoji kraj levog ramena. On zapisuje šta si zlo učinio i koje si zlo govorio i sve grehe učinjene u životu, a dobri anđeo zapisuje i dobro i zlo. Tako veruje Hristova Crkva.

Sada da vidimo šta se događa sa dušom ispovedenoga: kada dođe đavo sa svitkom na kome su zabeleženi svi ljudski gresi, ne nalazi ih više zabeležene! Onda đavoli kriče, vrište i ljute se jer ovoj duši koja je imala velike grehe, pobačaje, blud, krađe, psovke, pijanke i druge, ne nalaze ništa zapisano. Ako je hrišćanin, preko iskrene ispovesti, razrešen od strane sveštenika na zemlji, Duh Sveti briše tamo sve njegove grehe. Reč Hristova kaže: „Sve što sveštenik razreši na zemlji, biće razrešeno i na Nebu“.



Niste li čuli? Šta on sveže na zemlji, biće svezano i na Nebu. **Samo ako je čovek bio pametan u životu, ako se čisto ispovedao, lako će preći zastrašujuća vazдушna mитарstva trećeg dana.** I meriče mu se dobra dela sa lošim. Dobra dela jesu kao dragulji, a loša dela kao običan kamen.

Duša je vrlo mudra. Ona vidi kamo ide. Ako vidi da je na mitarstvima gresi vuku naniže, **počinje da plače i biva tužna, pogotovo ako vidi hiljade đavola koji je žele oteti na svakoj carini.** I kaže joj Anđeo čuvar: „Nemoj se plašiti, dušo, jer ne poznaješ sud Boga! Nemoj se plašiti!“ Duša se zavuču pod krila Anđela, kada vidi onoliko hiljade demona.

Davo je tako ružan da kada bi došao ovde gde se mi nalazimo, ne bi niko ostao živ. Svi bismo umrli zbog straha od palog anđela. Ali duša kada vidi hiljade demona zavlači se pod krila Anđela. „Gospodo moja, Anđeli, nemojte me ostaviti! Plašim se puno ovih!“ I kaže joj Anđeli: „Nemoj se plašiti, dušo, jer si sa nama! **Mi smo Božija garda, koja će te pratiti! Sačuvaj Bože, da posle 40 dana ne padneš u njihove ruke!**

Ali sada nemoj da brineš, jer te mi čuvamo!“ U treći dan naša duša prolazi vazdušna mitarstva i tačno u treći dan kada je napustila telo, **u istom trenutku stiže po prvi put pred Presto Presvete i Životvorne Trojice. I šta ona vidi tamo? Jer Sveto Pismo kaže: Boga niko nije nikada video. Ali Boga, Gospoda Isusa Hrista, Njega je video celi svet. I nije li bio Bog? Video je Boga i Avraam, Video Ga Mojsije; međutim, oni su Ga videli kako je On želeo da se pokaže. Ali prirodu Boga niko nije video, niti Heruvimi niti Serafimi. Suština Božija je nedostupna svakoj racionalnoj misli sa Neba i zemlje.**

Šta, dakle, vidi naša duša trećega dana, kada po prvi put stigne pred presto Boga? Evo šta vidi, po svedočanstvu Svetih Otaca. **Gleda neopisivu svetlost, milijarde puta silniju od sunčeve i oseća miomir Duha Svetoga. Čuje pesme Heruvima i Serafima i pojavljuju se neki oblaci zlatni i plavetni, i klize ka istoku, i Anđeli kleče nad njima, zajedno sa dušom.**

I odjednom zaustave se na mestu okrenutom istoku. Jer, zato da zapamtite, **klanjamo se ka istoku kada se molimo što je presto Božiji na istoku.** Nisi li video šta kaže Sveto Pismo: „I nasadiše raj u Edemu na istoku!“ Niste li čuli šta kaže Psaltir, koji držite u svojoj kući? Gospod se vazneo na Nebesa, na istoku. Znači, na istoku je Presto Presvete Trojice.

I zaustave se ovi oblaci i Anđeli su tu koji kleče zajedno sa dušom koja je ista kao oni.

Trećeg dana duša ima da čuje ovaj glas na Adamovom jeziku: **„Nosite ovu dušu šest dana u Raj“. Jer u toku šest dana prolazi nam duša po Raju brzinom misli. Tada Anđeli uzimaju dušu brzinom munje i vode je ka Rajskim baštama.**

Kada stigne duša tamo sa Anđelima, niko ne može iskazati onu lepotu. I onda će videti, kao što kaže Sveti Andrej za jedan cvet iz Raja, da je skuplji od svih naroda sveta, od svih ukrasa i bogatstva; jer onaj cvet ima život večni, nikada neće više uvenuti ili umreti.

Tamo će duša videti, kao što rekoh, „Raj sladosti“, „Palatu novog Siona“, „Nebeski Jerusalim“ i koliko još imena pominje Sveto Pismo. **Ali velika radost je kada duša čuje pesme miliona Anđela, Heruvima i Pravednika koji pevaju tamo.**

Potom vidi šatore pravednika, koji se pominju na parastosu, kao što kaže Sveti Kozma, koji je bio po Raju. Kolike lepote ima tamo!

Dolazi se na neke **livade, na neka polja bez kraja.** Pojavljuju se **drveće sa zlatnim listovima, zlatnim cvetom i pod svakim stablom po jedan šator i u šatoru zlatan sto, na drveću pevaju ptice čija krila niko ne može opisati kako su lepa; a ove ptice neće umreti u vekove vekova.**

I čudi se duša, jer **kod nekoga je srebrn šator, kod nekoga zlatni, kod nekog od oniksa, od rubina, od safira i od ostalih dragih kamenova** koji se pominju u Otkrivenju. Ona će videti **da ni stolovi nisu jednaki.**

I drveće donosi rod na svakoj grani po 70 vrsta voća. Pevaju i lišće, i cvetovi, pevaju ptice; teku reke meda i mleka preko ovih livada.

Miomir Duha Svetoga, kojeg čovek ne može iskazati, velika je radost, ali najveća radost duše kada prolazi po Raju je druga: susreće se sa svojim rođacima i prijateljima. Da znate, braćo, da iz našeg roda imamo i u Raju i u adu, jer Bog je pravedan.

Ko je činio zlo otišao je u ad; ko je činio dobro otišao je u raj. I tamo u raju poznaćeš kada stigneš, dedu ili pradedu (rođake). Ako bi te sada pitao: „Poznaješ li svog pretka od pre trista godina?“, odgovorio bi: „Kako poznajem!

Jedva poznajem onoga unazad 50-60 godina!“ A tamo u Raju, poznaju se ljudi jedni sa drugima. Sveti Jovan Zlatousti kaže: „Pitaš me kako se duše poznaju u Raju? Seti se Jevandelja i priče o bogatašu i ubogom Lazaru.

Kako je umro bogat, a kako Avraam? Hiljade godina između njih prođe i poznali su se i govorahu uzajamno“. Tamo u Raju susreću te rođaci, jer oni imaju, ukoliko su dobro činili, najvredniju stvar – spasenje, i govore: „E, moj nećaće, ej! Ti si onoga iz one države, i onoga sela. Mi smo tvoji rođaci. **Mi smo se upokojili prije tebe sto godina, trista godina. Ti si onoga, ti nas ne poznaješ, ali mi te poznajemo.**

Mi znamo gde odlaziš. Ti ideš na sud duše. Na 40 dana ima da se odluči gde ćeš otići, u Raj ili u ad. Ako nađeš milost pred Bogom, i pošalju te k dobru, da dođeš pored naših stanova, jer evo kakvu lepotu imamo ovde; kakve palate i kakva čudesa, koje čovek ne može da pojmi.“

I evo tako dočekuju duše, **i duša putuje po Raju šest dana. Onda duša zaboravlja da je živela na ovoj planeti, da je imala majku, da je imala sestru, da je imala brata... Jer ona tamo gleda drugu radost, stranu za ovaj prolazni svet.**

I onda Andeo sa Krštenja kada vidi da se duša raduje vrlo, približi joj se i govori joj ovako, ako zna da je duša pravedna: „Dušo, evo, nakon 40 dana doći ćeš i zauzećeš jedno mesto ovde!“ Ali ako zna da je grešna, kazaće joj: **„Sestro, dušo, nemoj se radovati; nisam te doveo da ostaneš ovde.**

Doveo sam te da vidiš šta si izgubila u kratkom vremenu koliko si živela na zemlji, ako nisi imala strah pred Bogom i nisi se ispovedala i nisi postila i nisi išla u crkvu i nisi činila dobra dela!“ Kada duša čuje da ne ostaje u Raju, jer ona misli da će tamo ostati u vekove – tolika je radost u Raju, smrkne se i počinje da plače gorko. „Kako ne mogu da ostanem?“ pita Andela čuvara.

No, odgovara joj andeo: „Ovuda ćeš proći da vidiš koliko su neki ljudi zaradili za malo vremena, strahom Božijim i **šta su izgubili nevernici, koji se nisu poklonili Bogu!**“ Tako prolazi duša po Raju, što sa ona tri koja je prošla prethodno pred Prestolom Presvete Trojice, to čini ukupno **devet dana.**



A nakon devet dana dolaze ponovo, kao munje sa neba, Anđeli, i odvođe je pred Presvetu Trojicu, i nezamislivu svetlost. Duša ne vidi Boga, jer ni Heruvimi Ga ne mogu videti; samo svetlost, neizrecivu svetlost, koja se ne da iskazati.

I zaustavljaju se oblaci i duša nakon devet dana čuje ovu reč, ako je pravedna: „Ova duša neka ima naslađenje i radost bez granica svih devet činova Anđelskih!“

Ali ako je grešna: „Ova duša da nema naslađenje i radost bez granica svih devet činova Anđelskih!“ Ove reči će čuti nakon devet dana, a potom će čuti sledeće: „Vodite ovu dušu po adu 30 dana“.

Onda je uzimaju Anđeli okrenu je ka zapadu, ka paklenom mestu, koje nema kraja. I onda će duša, kada je Anđeli odvedu u ad, ugledati tamo šta piše Sveto Pismo: „Pakao je najdonji“, „Bezdan dubine“, i „Jezero ognjeno“ iz Apokalipse. Tamo će ugledati crva koji ne umire, o kome je govorio Hristos, Bog naš; ugledaće neugasivi ogani, crni oganj koji gori milijarde puta vreliji od zemaljske vatre i koji nema granica u svojoj dubini.

Tamo će videti najkrajnji i najcrnji mrak, škrgut zuba i tartar, o čemu čitate u Pismu. I kada vidi onoliko muka i toliko vrsta đavola, ugledaće i svoje nepobožne rođake koji se muče, kao što je one pobožne video u Raju. I rođaci znaju kuda će proći i izlaze mu u susret i viču mu: „Brate, nećaće, unučće, ti ćeš ići na poseban sud.

Molimo te iz sveg srca moli Boga i za nas, ako budeš završio u Dobru. Evo mi se mučimo ovde toliko godina, po dvesta, po trista, po pet stotina godina! Kao što se radovaše duša u Raju kada je videla rođake na mestu Dobra, tako se sada žalosti **zbog svih ovih rođaka, koji su, zbog grehova svojih, bili određeni za muke.**

I prolaze trideset dana brzinom misli, kao munja, i duša vidi nebrojene i neizrečene muke adske. Znači, trideset dana po paklu, i sa devet koja su prošla kada se vratila iz Raja jesu 39 dana. A u četrdeseti dan nose Anđeli dušu pred presto Presvete i Životvorne Trojice, u blizinu setlosti neizrecive, da bi se Bogu poklonila.

I tada, na 40 dana, čuće ova glas na aramejskom jeziku, glas Avraama, ako je duša pravedna: „Vodite ovu dušu u Gan Edem!“, tj. u naslađivanje i radost bez granica;

ali ako je, sačuvaj Bože, grešna, čuje: „Vodite ovu dušu u seol ili ad“, tj. u pakao i muku. Anđeli Božiji, iako su dobri i milostivi, ako im Bog naredi da je vode, sa teškoćom je vode, ali je vode, u ad. Ako bi neko video kako naša duša onda moli Anđele, kada vidi da je vode na muke, plakali bi i temelji sveta.

Zavuče se ispod krila anđelskih i kaže: „Anđeli Božiji, presveti, predobri, nemojte me ostaviti! Kuda me vodite? Čijim rukama me vodite? Ko će me izvući odande? Ko će imati još milosti prema meni?

Ko zna sa lica zemlje kakvim mukama odlazim?“ **A Anđeli plaču i govore: „Sestro, dušo, mi smo sluge Boga, mi imamo zapovest.**

Ne možemo ništa više učiniti, osim kako naredi Tvorac; da te vodimo ka dobru ili zlu!“ I vode je, ako je, sačuvaj Bože, duša živela u zlu, u grehu i bez pokajanja, vode je u ad, a ka Dobru je vode ako je bila dobra i čuvala zakon Božji, vode je tada u Raj; prema delima dobrim ili zlim. **To se dešava 40 dana nakon smrti.**

Zato Crkva, duhovna naša majka, brine o nama i čini pomene posle odlaska svakog smrtnika nakon 3 dana, na 9 dana i nakon 40 dana, jer se onda odlučuje gde će stajati naša duša, u zlu ili u Dobru.

Od četrdesetog dana ostaju još jedna vratanca otvorena za našu dušu.

Ako je duša bila u pravoj Veri Pravoslavnoj i bila je istiniti sin Crkve Hristove, i ako nije pala u neku sektu ili zalutala drugde, ili ako je imala teške grehe a ispovedala se i pričešćivala, Crkva je može izbaviti iz muka adskih kroz Svete službe i kroz milostinju. Crkva je naša duhovna majka, koja nas je rodila na Bogom danom Krštenju vodom i Duhom. Crkva je Stub i Tvrđava istine, Crkva je Telo Hristovo, Crkva je nevesta Jagnjeta, kao što piše u Otkrivenju. Zato, ona ima veliku smelost prema svojoj Glavi sa Nebesa koji jeste Hristos.

Čuli ste sta kaže Hristos u Jevandelju: „Ja sam čokot, a vi ste loza; koji ostaje u meni, donosi puno roda, a ko ne ostane u meni, u vatru se baca“.

Znači, zapamtite! Ko ne ostaje u Crkvi, ne ostaje u Telu Hristovom. Ko se otcepi od Crkve, svi sektaši koji su izašli i premrežili svet – jer **ima trenutno preko 800 sekti samo u Evropi** – to je kukolj iz pšenice, **to je sotonino seme;** „Gospode, kaže Jevandelje, – nisi li posejao dobro seme na njivi Tvojoj? Odakle, dakle, kukolj?

Zlo biće, tj. davo, učini ovo.“ Sektaši jesu trava koja raste u senci Crkve, ljudi pokvareni u mislima i veri, preko kojih sotona želi da obmane druge. Da ih ne slušate! Ko se otcepi od Crkve, otcepio se od Tela Hristovog.

Evo da vam ilustrujem: Ako bi ovo stablo bilo prepuno do vrha beharom ili plodovima, i ako bi se jedan lastar nekako otkinuo i pao zbog težine dole, da li će to još roditi? Šta se dešava?

Osušiče se i založićemo vatru. Takva je i duša koja se otcepi od Crkve. Otcepila se od Tela Hristovog. Jer, Crkva je, kao što kaže veliki apostol Pavle, Telo Hristovo.

I onaj lastar, i ona duša koja se otcepila od Crkve, u vekove vekova neće više roditi i neće imati spasenja. Jer, Duh Sveti i snaga Duha Svetoga dolazi preko sile rukopoloženja, od Apostola do episkopa, do sveštenika i od sveštenika se predaje vernicima preko Tajne koje odredi Bog da ih vrši sveštenik, kao ikonom Božanskih Tajni. Ni na jedan drugi način ne dolazi Duh Sveti u Crkvi.

Čuvajte se! Bežite koliko možete, kao od đavola, od onih što vas uče da se ne poklonite Svetom Krstu, ili Bogorodici, ili pak da ne idete u Crkvu, ili da ne slušate sveštenika.

Oni dolaze sa sotonom u svom srcu, i u mislima, da vas odvoje od Crkve, od naše dogmatske istine, od naše Pravoslavne Vere, koja je neizmenjena već 2000 godina, od Hrista. **Sada su sekte ponikle kao pečurke nakon kiše, a sve sekte su došle uglavnom sa Zapada.**

Štampao sam knjigu protiv sekti, i pokazao sam tamo istoriju, odakle su došle, i sa kojim ciljem su došle. **Dolaze sa ciljem, da nam kvare veru i narod, da nam pogube duše! Nemojte izlaziti iz lade Spasenja. Nemojte ići iz Hristove Crkve. Crkva je naša duhovna majka.**

Ona nas je rodila vodom i Duhom na Krštenju. Znači da poštujete Crkvu i sveštenike i arhijereje i Sveti Sinod.

Držite se naše Crkve kao i uvek. Da budemo dobri Hrišćani da ispunimo **zapovest Svetog apostola Pavla: Dajte onome kome treba čast – čast; dužniku – dug; kome strah – strah, i nikome nemojte ostati dužni.**

Šta piše u poslanici Rimljanima: **„Svaka duša neka se pokori vlasti jer svaka vlast je od Boga“.** I ponovo kaže: **„Onaj što se ne pokorava vlasti, zakonima Božijim se suprotstavlja“.**

Izašla je neka prokleta sekta, vrlo opasna za državu i Crkvu, koja se naziva „Jhovini svedoci“. Oni su najveštiji protiv vlasti, države i Crkve. Da bežite od njih kao od đavola, kao od sotone!

Ovi, ne samo što nisu hrišćani, nego su rđaviji od svih neznabožaca. Čuvajte se od svake sekte, ostanite sinovi Crkve Hristove, kao što su bili dedovi vaši i pradedovi kroz vekove. Ostanite u Crkvi, držite se vaše majke, koja je Crkva.

Jer, sačuvaj Bože, i ako čovek ode u ad zbog njegovih neispovedenih i nepokajanih grehova, **Crkva ga može izvući kroz Bogom dane Liturgije, preko pomena, milostinjom i žrtvom.**

Bez Crkve nema spasenja! Ko je izašao iz Crkve nema više Hrista, jer Crkva je Telo Hristovo, ko je izašao iz Crkve, nije sin Boga po daru Krštenja, nego postaje sotonin sin, jer se otepio od duhovne majke i predade se svojim mnjenjima i izgubi se. **Gospod nek vam pomogne. Ovim završavam i molim vas iz sveg srca da imate strah Gospodnji, nemojte zaboraviti molitvu, i da se molite i za nas grešne. Amin.**

(saborna-crkva.com)

2016 Vestinet.rs

<http://www.vestinet.rs/pogledi/starac-kleopa-o-dusi-posle-upokojenja-ovo-je-put-duse-posle-smrti>